

UOHSX00BPND8

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0408/2018/VZ-34611/2018/541/AHr

Brno: 22. listopadu 2018

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném dne 12. 10. 2018 z moci úřední, jehož účastníkem je:

- obviněný – Krajská zdravotní, a.s., IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) citovaného zákona v souvislosti s veřejnou zakázkou „Spalování nebezpečného odpadu“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 2. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 2. 2018 pod ev. č. Z2018-001595, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 19. 3. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 24. 2. 2018 pod ev. č. 2018/S039-085241, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 20. 3. 2018,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Krajská zdravotní, a.s., IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že **nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0159/2018/VZ nedoručil vyjádření k návrhu navrhovatele** – Purum s.r.o., IČO 62414402, se sídlem Národní 961/25, 110 00 Praha 1 – na zahájení citovaného správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Spalování nebezpečného odpadu“ zadávané v otevřeném řízení, jehož

oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 2. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 2. 2018 pod ev. č. Z2018-001595, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 19. 3. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 24. 2. 2018 pod ev. č. 2018/S039-085241, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 20. 3. 2018, **ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele** – Purum s.r.o., IČO 62414402, se sídlem Národní 961/25, 110 00 Praha 1 – **ke kterému došlo dne 30. 4. 2018**, tedy nejpozději do 10. 5. 2018, ale učinil tak až dne 18. 5. 2018.

II.

Obviněný – Krajská zdravotní, a.s., IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že **nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh ze dne 30. 4. 2018 vedeného pod sp. zn. S0159/2018/VZ nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení** na veřejnou zakázku „Spalování nebezpečného odpadu“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 2. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 2. 2018 pod ev. č. Z2018-001595, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 19. 3. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 24. 2. 2018 pod ev. č. 2018/S039-085241, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 20. 3. 2018, **ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele** – Purum s.r.o., IČO 62414402, se sídlem Národní 961/25, 110 00 Praha 1 – na zahájení citovaného správního řízení, který byl obviněnému doručen dne 30. 4. 2018, tedy nejpozději do dne 10. 5. 2018.

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto příkazu se obviněnému – Krajská zdravotní, a.s., IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem – podle ustanovení § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá:**

pokuta ve výši 40 000,- Kč (čtyřicet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do **dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **se obviněnému – Krajská zdravotní, a.s., IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem – ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Krajská zdravotní, a.s., IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem (dále jen „obviněný“ nebo též „zadavatel“) coby veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) – zahájil podle citovaného zákona dne 22. 2. 2018 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Spalování nebezpečného odpadu,“ přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 2. 2018 pod ev. č. Z2018-001595, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 19. 3. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 24. 2. 2018 pod ev. č. 2018/S039-085241, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 3. 2018 a dne 20. 3. 2018 (dále jen „veřejná zakázka“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 odst. 1 zákona příslušný k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 30. 4. 2018 návrh navrhovatele – Purum s.r.o., IČO 62414402, se sídlem Národní 961/25, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo v souladu s ustanovením § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, které bylo vedeno pod sp. zn. S0159/2018/VZ (dále jen „správní řízení“).
3. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j ÚOHS-S0159/2018/VZ-13124/2018/541/AHr ze dne 2. 5. 2018, který byl obviněnému doručen 3. 5. 2018. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad upozornil obviněného, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Úřad rovněž upozornil obviněného, že vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, a že části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel podle ustanovení § 252 odst. 4 zákona povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Úřad v citovaném přípise rovněž k povinnosti zadavatele stanovené v § 252 odst. 1 zákona spočívající v zaslání dokumentace o zadávacím řízení připomněl, že dokumentem tvořícím součást dokumentace o zadávacím řízení se rozumí vždy originál dokumentu v té podobě, ve které byl původně vyhotoven (ať už

v listinné nebo elektronické podobě). Originálem dokumentu vyhotoveného v listinné podobě se pak rozumí pouze vlastní originální vyhotovení listiny a nikoliv její opis, kopie nebo jiné technické zobrazení, byť by byly Úřadu zaslány prostřednictvím datové schránky.

4. Ve výše uvedené lhůtě však Úřad vyjádření zadavatele ani dokumentaci o zadávacím řízení dle § 252 odst. 3 a 4 zákona neobdržel, proto usnesením č. j. ÚOHS-S0159/2018/VZ-13799/2018/541/AHr ze dne 16. 5. 2018 obviněnému stanovil podle § 263 odst. 4 zákona dodatečnou lhůtu k doručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení. Citované usnesení bylo obviněnému doručeno téhož dne. Úřad v předmětném usnesení obviněného ve vztahu k povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona opětovně upozornil, že dokumentem tvořícím součást dokumentace o zadávacím řízení se rozumí vždy originál dokumentu v té podobě, ve které byl původně vyhotoven (ať už v listinné nebo elektronické podobě), přičemž originálem dokumentu vyhotoveného v listinné podobě se rozumí pouze vlastní originální vyhotovení listiny a nikoliv její opis, kopie nebo jiné technické zobrazení, byť by byly Úřadu zaslány prostřednictvím datové schránky. Úřad obviněného v předmětném usnesení rovněž upozornil, že podle § 216 odst. 1 zákona tvoří dokumentaci o zadávacím řízení, kterou je zadavatel povinen uchovávat, všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jejich ukončení, vyžaduje zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů.
5. Dne 18. 5. 2018 obdržel Úřad datovou schránkou vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu spolu s částí dokumentace o zadávacím řízení. Úřad zjistil, že zasláné dokumenty tvořící dokumentaci o zadávacím řízení, jako například zadávací dokumentace ze dne 19. 2. 2018, vysvětlení a doplnění zadávací dokumentace ze dne 12. 3. 2018, 16. 3. 2018 a 28. 3. 2018, zpráva o hodnocení nabídek ze dne 16. 4. 2018, zpráva o posouzení nabídek ze dne 19. 4. 2018 a rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele ze dne 20. 4. 2018, nebyly Úřadu doručeny v zákonem požadované formě, neboť se jednalo o prosté kopie originálních listin, u nichž nebyla řádně provedena konverze podle § 22 a § 23 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Úřad dále zjistil, že neobdržel taktéž například originály nabídek 3 dodavatelů či originály žádostí o písemné vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 13. 3. 2018 a 23. 3. 2018, na jejichž základě došlo k doplnění zadávací dokumentace.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

6. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná, vydal dne 12. 10. 2018 příkaz č. j. ÚOHS-S0408/2018/VZ-29734/2018/541/AHr z téhož dne (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona (výrok I. a II. příkazu), a současně byla obviněnému za spáchání přestupků uložena pokuta ve výši 40 000 Kč (výrok III. příkazu).
7. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
8. Řízení o přestupku bylo zahájeno dne 12. 10. 2018, kdy Úřad podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), v návaznosti na § 150 odst. 3 správního řádu doručil obviněnému výše uvedený příkaz.
9. Dne 19. 10. 2018 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu (dále jen „odpor“).

Odpor obviněného ze dne 19. 10. 2018

10. Odpor obviněného směřuje proti příkazu v celém jeho rozsahu. Obviněný v odporu nejprve shrnuje dosavadní průběh tohoto řízení, jakož i průběh správního řízení vedeného Úřadem pod spisovou značkou S0159/2018/VZ, přičemž uvádí, že obviněný doručil Úřadu vyjádření k obdrženému návrhu společně s dokumentací o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve formě e-mailové zprávy s uznávaným elektronickým podpisem, s prostými kopiemi listin tvořících dokumentaci o zadávacím řízení, již dne 11. 5. 2018. Obviněný dále namítá následující skutečnosti.
11. Z odporu vyplývá, že Úřad dle názoru obviněného ignoruje skutečnost, že obviněný doručil Úřadu vyjádření k návrhu a prosté kopie dokumentů tvořících zadávací dokumentaci již dne 11. 5. 2018, tedy pouhý den po skončení lhůty pro zaslání vyjádření k návrhu. Dle obviněného byla tato skutková okolnost konstatována v rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 9. 2018, č. j. ÚOHS-R0112/2018/VZ-25540/2018/322/HSc (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu“), avšak v příkazu nebyla Úřadem nijak doložena. K tomu obviněný uvádí, že jak rozhodnutí předsedy Úřadu, tak i příkaz byly vydány na základě „*hrubě nedostatečně zjištěného skutkového stavu*“ a dodává, že „*doručení příslušného mailu musí být Úřadu známo z jeho úřední činnosti, proto nebylo a není povinností obviněné jako účastníka řízení tuto skutečnost jakkoli prokazovat.*“ Obviněný dále konstatuje, že při komunikaci s oprávněnými úředními osobami v době těsně po dni 11. 5. 2018 byla těmto osobám existence předmětného e-mailu (resp. e-mailů) známa, a že předmětné e-maily tedy byly Úřadu řádně doručeny. Obviněný dále uvádí, že k odporu přikládá důkaz o tom, že předmětný e-mail byl podepsán zaručeným elektronickým podpisem zaměstnankyně obviněného Lenky Fridrichové a odeslán dne 11. 5. 2018 v 18:35 hodin na adresu posta@compet.cz, přičemž dodává, že platnost předmětného podpisu ke dni podání odporu již vypršela, avšak v době zaslání předmětného e-mailu byl podpis platný. Obviněný dodává, že vyjádření zadavatele ze dne 10. 5. 2018 bylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem Ing. Václava Štyvara a zasláno Úřadu jako příloha předmětného e-mailu. Závěrem své argumentace týkající se dne doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení Úřad obviněný uvádí, že ačkoli byl předmětný e-mail doručen Úřadu po skončení lhůty dle § 252 odst. 2 zákona, není pravda, že by vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení byly doručeny Úřadu až dne 18. 5. 2018, protože předmětný e-mail by měl být zohledněn minimálně jako polehčující okolnost při rozhodování o výši pokuty, která by měla dosahovat částky výrazně nižší než 40 000 Kč.
12. K povinnosti zadavatele předložit vyjádření a dokumentaci o zadávacím řízení dle § 252 odst. 1 zákona obviněný uvádí, že z citovaného ustanovení zákona vyplývá, že je zadavatel do 10 dnů od doručení návrhu povinen předložit toliko své vyjádření, zatímco na předložení dokumentace o zadávacím řízení se vztahuje „mírně jiný právní režim“ spočívající v tom, že dokumentace o zadávacím řízení má být dle citovaného ustanovení zákona zaslána společně s vyjádřením, přičemž ze zákona nevyplývá, že by zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu po uplynutí lhůty 10 dnů od doručení návrhu zadavateli samostatně konstitovalo skutkovou podstatu přestupku uvedeného ve výroku II. příkazu. Obviněný je tudíž přesvědčen, že povinnost zaslat dokumentaci o zadávacím řízení společně s vyjádřením k obdrženému návrhu splnil. Dle názoru obviněného je způsob interpretace výše citovaného ustanovení zákona Úřadem spočívající v předložení dokumentace o zadávacím řízení

výhradně v originále, ověřené kopii či elektronické konverzi extenzivní a přepjatě formalistický, neboť pro účely přezkumu je nezbytné připustit rovněž předložení prostých kopií a originály požadovat pouze v případě pochybností o souladu takové kopie a originálu. K tomu obviněný dodává, že výše uvedený postup je běžnou praxí ostatních správních úřadů, stejně jako správních soudů.

13. Obviněný dále zpochybňuje argumentaci Úřadu uvedenou v bodě č. 26 odůvodnění příkazu, dle které nezaslání dokumentace o zadávacím řízení v originálech ztěžuje provedení dozoru dle § 248 zákona, přičemž uvádí, že předložení kopií dokumentace o zadávacím řízení jeden den po uplynutí lhůty dle § 252 odst. 1 zákona nijak fakticky Úřadu neznemožňuje zahájit přezkum úkonů zadavatele způsobem, který by Úřadu umožnil co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci. K tomu obviněný dodává, že povinnost předkládat originály dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení nevyplývá ze zákona, ale je pouze dovozena výkladem Úřadu, což představuje rozpor s § 6 odst. 2 správního řádu, dle kterého je správní orgán oprávněn požadovat podklady od dotčené osoby, jen pokud tak stanoví právní předpis.
14. Obviněný dále uvádí, že pokutu uloženou ve výroku III. příkazu považuje vzhledem k závažnosti spáchaných přestupků za nepřiměřeně vysokou, přičemž opětovně zdůrazňuje, že jak vyjádření k návrhu, tak dokumentaci o zadávacím řízení doručil Úřadu pouze jeden den po uplynutí zákonné lhůty, čímž obviněný fakticky nemohl Úřadu znemožnit vykonávání dozoru podle § 248 zákona a ovlivnit tak rychlost projednání a rozhodnutí ve věci. Obviněný taktéž vyjadřuje svůj nesouhlas s tvrzením Úřadu, že nepředložení originálu dokumentace o zadávacím řízení v zákonné lhůtě je závažnějším přestupkem než nepředložení vyjádření zadavatele k návrhu v téže lhůtě, neboť přezkum úkonů zadavatele je možné uskutečnit i na základě kopií dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení, a obviněný doručil předmětné vyjádření a kopie dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení pouhý jeden den po skončení zákonné lhůty. Obviněný dodává, že ve správním řízení sp. zn. S0159/2018/VZ nedoručil Úřadu nabídky na plnění předmětu veřejné zakázky, neboť tyto nabídky nebyly v daném případě pro přezkum postupu zadavatele relevantní. Výši uložené pokuty považuje obviněný za nepřiměřenou rovněž z důvodu, že dle jeho názoru obvyklá výše pokuty uložené Úřadem v obdobných případech nepřesahuje částku 5 000 Kč.
15. Závěrem svého vyjádření obviněný navrhuje, aby Úřad správní řízení vedené pod sp. zn. S0408/2018/VZ zastavil dle § 257 písm. f) zákona, popřípadě aby Úřad uložil obviněnému pokutu v částce nepřesahující 5 000 Kč.

Další průběh řízení o přestupku

16. Usnesením č. j. ÚOHS-S0408/2018/VZ-30844/2018/541/PDz ze dne 23. 10. 2018 Úřad obviněnému sdělil, že se vzhledem ke skutečnosti, že obviněný podal dne 19. 10. 2018 proti příkazu odpor, podle § 150 odst. 3 správního řádu podáním odporu příkaz v celém rozsahu ruší a správní řízení pokračuje. Současně Úřad obviněnému stanovil v citovaném usnesení lhůtu, ve které byl obviněný podle § 36 odst. 1 a 2 správního řádu oprávněn navrhopat důkazy a činit jiné návrhy, a ve které byl oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko. Obviněný ve výše uvedené lhůtě žádné podání či sdělení Úřadu nedoručil.

17. Dne 8. 11. 2018 stanovil Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0408/2018/VZ-32222/2018/541/AHr obviněnému lhůtu, ve které se obviněný mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Citované usnesení bylo obviněnému doručeno téhož dne, přičemž obviněný se v této lhůtě nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

18. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace související s předmětnou veřejnou zakázkou a odporu a na základě vlastního zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

19. Podle § 211 odst. 6 zákona při komunikaci uskutečňované prostřednictvím datové schránky je dokument doručen dodáním do datové schránky adresáta.
20. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
21. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
22. Podle § 252 odst. 2 zákona lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku. Lhůta pro vydání rozhodnutí však nezačne běžet dříve, než dojde k doplnění obecných náležitostí návrhu, označení zadavatele v návrhu a uvedení v návrhu, čeho se navrhovatel domáhá.
23. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Návrh a další podání je navrhovatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Další účastníci řízení jsou povinni odeslat Úřadu svá podání výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
24. Podle § 252 odst. 4 zákona části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
25. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona.

26. Podle § 22 odst. 1 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů se konverzí rozumí
- úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru (dále jen „dokument obsažený v datové zprávě“) způsobem zajišťujícím shodu obsahu těchto dokumentů a připojení doložky o provedení konverze (dále jen „doložka“), nebo
 - úplné převedení dokumentu obsaženého v datové zprávě do dokumentu v listinné podobě způsobem zajišťujícím shodu obsahu těchto dokumentů a připojení doložky.
27. Podle § 22 odst. 2 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů má dokument, který provedením konverze vznikl (dále jen „výstup“), stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl (dále jen „vstup“).
28. Podle § 22 odst. 3 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů má-li být podle jiného právního předpisu předložen dokument v listinné podobě správnímu orgánu, nebo soudu anebo jinému státnímu orgánu, zejména aby byl užit jako podklad pro vydání rozhodnutí, je tato povinnost splněna předložením jeho výstupu.

K výroku I. rozhodnutí

29. Úřad nejprve shodně s odůvodněním příkazu uvádí, že § 252 odst. 1 zákona ukládá zadavateli dvě povinnosti vyplývající ze situace, kdy je k Úřadu podán návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky. Zadavatel je povinen Úřadu ve lhůtě 10 dnů od obdrženého návrhu nejen zaslat dokumentaci o zadávacím řízení (k tomu viz dále k výroku II. tohoto rozhodnutí), ale v uvedené lhůtě rovněž doručit své vyjádření k tomuto návrhu, přičemž tyto dvě povinnosti nelze vzájemně zaměňovat či ztotožňovat. Případné nesplnění každé z těchto zákonem stanovených povinností má za následek spáchání samostatného přestupku.
30. Stejně jako nezaslání dokumentace o zadávacím řízení ve stanovené lhůtě, tak i nedoručení vyjádření zadavatele k návrhu Úřadu značně ztěžuje výkon dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem, neboť v řízení chybí být i jen základní stanovisko zadavatele ke skutečnostem uvedeným v návrhu. Úřad v návaznosti na to dále uvádí, že pokud se zadavatel k návrhu nevyjádří, ztěžuje tím nejen pozici Úřadu při přezkumu, ale způsobuje i průtahy ve správním řízení, neboť absence stanoviska zadavatele ke skutečnostem uvedeným v návrhu komplikuje Úřadu jako správnímu orgánu průběh zjištění skutkového stavu. Přitom je ve veřejném prostoru kladen enormní akcent na co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci, což je ostatně zřejmé i z konstrukce zákona a v něm stanovených lhůt. Poskytnutí nejen zákonem stanovených dokumentů (dokumentace o zadávacím řízení), ale rovněž tak vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu je tedy nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a vydání rozhodnutí Úřadem v zákonných lhůtách. Z téhož důvodu je tak povinnost k jejich doručení Úřadu zadavateli stanovena přímo zákonem, přičemž její nesplnění obviněným je kvalifikováno bez dalšího jako přestupek [§ 268 odst. 1 písm. e) zákona].
31. Z oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0159/2018/VZ-13124/2018/541/AHr ze dne 2. 5. 2018 vyplývá, že Úřad poučil obviněného o jeho zákonné povinnosti doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto

vyjádřením zaslat dokumentaci o zadávacím řízení. Z doručky datové zprávy, kterou má Úřad k dispozici, lze dovodit, že stejnopis návrhu ze dne 30. 4. 2018 byl navrhovatelem obviněnému doručen téhož dne. Dnem následujícím po dni doručení stejnopisu návrhu obviněnému, tj. dne 1. 5. 2018 začala obviněnému plynout lhůta 10 dnů stanovená v ustanovení § 252 odst. 1 zákona. Zákonná lhůta pro doručení vyjádření k obdrženému návrhu tedy obviněnému uplynula dne 10. 5. 2018. Obviněný měl povinnost doručit své vyjádření Úřadu nejpozději tohoto dne. V zákonné lhůtě však obviněný své vyjádření k návrhu navrhovatele nedoručil, ale učinil tak až dne 18. 5. 2018, kdy Úřad obdržel datovou zprávu s vyjádřením zadavatele ze dne 10. 5. 2018. Na tomto místě Úřad zdůrazňuje, že ačkoli je vyjádření zadavatele datováno ze dne 10. 5. 2018, bylo doručeno až dne 18. 5. 2018, tedy po uplynutí zákonné lhůty.

32. Obviněný v odporu uvádí, že Úřad v příkazu ignoruje skutečnost, že obviněný své vyjádření k obdrženému návrhu ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0159/2018/VZ doručil Úřadu již dne 11. 5. 2018, tedy pouhý 1 den po uplynutí lhůty dle § 252 odst. 1 zákona. Úřad k tvrzení obviněného předně konstatuje, že jestliže citované ustanovení zákona stanoví povinnost zadavatele doručit Úřadu své vyjádření do 10 dnů od obdržení návrhu, není pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona rozhodné, zda zadavatel doručí své vyjádření 1 či více dnů po skončení předmětné lhůty, či toto vyjádření Úřadu vůbec nedoručí. K uvedenému Úřad konstatuje, že ačkoli bylo vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu nadepsáno datem 10. 5. 2018, Úřad jej spolu s částí dokumentace o zadávacím řízení obdržel jako přílohu datové zprávy až dne 18. 5. 2018. Úřadu dodává, že mu není zřejmé, na základě jakých skutečností dospěl obviněný k závěru, že *„při komunikaci s oprávněnými úředními osobami těsně po dni 11. 5. 2018 byla těmto osobám existence předmětného e-mailu (resp. e-mailů) známa“* a že předmětná datová zpráva (resp. zprávy) tedy byla Úřadu řádně doručena, přičemž *„doručení příslušného mailu musí být Úřadu známo z jeho úřední činnosti, proto nebylo a není povinností obviněné jako účastníka řízení tuto skutečnost jakkoli prokazovat,“* stejně jako k závěru, že rozhodnutí předsedy Úřadu i příkaz byly vydány na základě *„hrubě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.“*
33. Obviněný v odporu dále uvedl, že v příkazu bylo pouze konstatováno obdržení vyjádření zadavatele až dne 18. 5. 2018, aniž by byla tato skutečnost nějak doložena. Z uvedeného lze dle Úřadu jazykovým výkladem dospět k závěru, že obviněný je přesvědčen, že Úřad byl povinen v odůvodnění příkazu prokázat, že mu dne 11. 5. 2018 nebyla obviněným doručena předmětná e-mailová zpráva. K tomu Úřad uvádí, že již z podstaty věci nelze od něj požadovat, aby prokázal, že předmětná skutečnost (obdržení e-mailové zprávy od zadavatele dne 11. 5. 2018) nenastala, přičemž dodává, že smyslem zaslání vyjádření právě způsobem podle § 252 odst. 1 zákona je mimo jiné založení prokazatelnosti takového zaslání prostřednictvím dokladu o doručení či například elektronického originálu zaslání e-mailové zprávy. Úřad dále konstatuje, že navzdory tomu, že obviněný v odporu proti příkazu uvedl, že k odporu přikládá důkaz o tom, že datová zpráva obsahující mj. vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu podepsaná Mgr. Lenkou Fridrichovou byla dne 11. 5. 2018 v 18:35 hodin odeslána Úřadu na adresu posta@compet.cz, předmětný důkaz (tj. jmenovanou datovou zprávu) k odporu nepřiložil.
34. V této souvislosti Úřad konstatuje, že z odporu obviněného vyplývá, že vyjádření datované dnem 10. 5. 2018 obsažené v e-mailové zprávě ze dne 11. 5. 2018 bylo podepsáno

elektronickým podpisem Ing. Václava Štyvara, přičemž vyjádření datované dnem 10. 5. 2018 obsažené v datové zprávě ze dne 18. 5. 2018 žádný elektronický podpis neobsahovalo, ačkoli se dle uvedeného data vyhotovení vyjádření jedná o tentýž dokument.

35. Z výše popsaného postupu obviněného vyplývá, že obviněný ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona, tedy nejpozději dne 10. 5. 2018, nedoručil Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu, ale učinil tak až dne 18. 5. 2018.
36. Úřad tak na základě výše uvedeného konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0159/2018/VZ nedoručil vyjádření k návrhu navrhovatele na zahájení citovaného správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele, ke kterému došlo dne 30. 4. 2018, tedy nejpozději dne 10. 5. 2018, ale učinil tak až dne 18. 5. 2018, a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

37. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že dokumentací o zadávacím řízení se myslí veškeré dokumenty v listinné či elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech účastníků zadávacího řízení. Úřad podotýká, že v rámci předchozí právní úpravy, tj. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), byla definice pojmu dokumentace o veřejné zakázce (nyní dokumentace o zadávacím řízení) obsažena v § 17 „*Vymezení některých dalších pojmů*,” pod písm. v). V nyní účinném zákoně však definice pojmu dokumentace o zadávacím řízení v § 28, který obdobně jako § 17 v ZVZ vymezuje pojmy v zákoně používané, obsažena není. Při definování pojmu dokumentace o zadávacím řízení je tak nutno vycházet z jiného ustanovení zákona, a to z § 216 odst. 1 zákona, který stanoví povinnost zadavatele uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení a současně definuje, co tuto dokumentaci tvoří. Zákon ve svém ustanovení § 216 odst. 1 stanoví povinnost zadavatele uchovávat veškerou dokumentaci o zadávacím řízení po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku. Jedná se o obecnou archivační povinnost zadavatele, jejímž účelem je zajištění možnosti kontroly úkonů a postupu zadavatele (a potažmo i dodavatelů) orgánem dohledu, kterým je v prvním stupni správního řízení Úřad.
38. Jak už bylo uvedeno výše, obsah pojmu dokumentace o zadávacím řízení je definován v § 216 odst. 1 zákona a tvoří ji všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon. Úřad v předmětné věci zdůrazňuje, že dokumentace o zadávacím řízení tak, jak ji definuje § 216 odst. 1 zákona, je nezbytná pro řádný a objektivní přezkum postupu zadavatele. Pouze na základě kompletní dokumentace o zadávacím řízení lze dle dikce zákona ze strany Úřadu ověřit, zda postup zadavatele v zadávacím řízení proběhl v souladu se zákonem, její poskytnutí zadavatelem v rozsahu a formě vymezené zákonem je tedy nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a jeho provedení Úřadem v zákonných lhůtách.

39. V § 252 odst. 1 zákona je zakotvena povinnost zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Uvedenou povinnost má zadavatel v situaci, kdy je u Úřadu podán návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a Úřad proto musí dokumentaci o zadávacím řízení přezkoumat, aby mohl o návrhu rozhodnout ve lhůtách stanovených v § 71 správního řádu.
40. Pokud Úřad dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona neobdrží, stanoví zadavateli dodatečnou pětidenní lhůtu, jak mu ukládá § 263 odst. 4 zákona. Pokud Úřad dokumentaci o zadávacím řízení neobdrží ani v této dodatečné pětidenní lhůtě, nemůže již zmeškání lhůty prominout a musí přistoupit k uložení nápravného opatření, jak mu ukládá § 263 odst. 4 zákona.
41. Úřad konstatuje, že jako kontrolnímu orgánu, který je podle § 248 zákona příslušný mj. k doзору mj. nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, mu nezaslání dokumentace o zadávacím řízení, případně zaslání pouhých kopií dokumentace o zadávacím řízení, jejichž soulad s originálem předmětné dokumentace není prokázán, podstatně ztěžuje, či zcela znemožňuje provedení zákonem uloženého dozoru. Skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu ověřit pouze na základě kompletní dokumentace o zadávacím řízení v originální podobě. Poskytnutí zákonem stanovených dokumentů (dokumentace o zadávacím řízení) je tak nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a vydání rozhodnutí Úřadem v zákonných lhůtách. Z téhož důvodu je tak povinnost k jejich zaslání Úřadu zadavateli stanovena přímo zákonem, přičemž její nesplnění obviněným je kvalifikováno bez dalšího jako přestupek (§ 268 odst. 1 písm. e) zákona).
42. K povinnosti zadavatele poskytnout Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení Úřad dále uvádí, že zákonodárce stanovil zadavateli povinnost odeslat dokumentaci o zadávacím řízení v přesně stanovené formě. V souladu s § 252 odst. 3 zákona je tak zadavatel povinen své vyjádření k návrhu a další podání a zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Ostatní části dokumentace o zadávacím řízení a netextovou část zadávací dokumentace je zadavatel podle § 252 odst. 4 zákona povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. K tomu Úřad uvádí, že pokud se zadavatel rozhodne zaslat části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 zákona či netextovou část zadávací dokumentace, které jsou původně vyhotoveny v listinné podobě, elektronicky, musí u těchto dokumentů v návaznosti na § 22 odst. 1 písm. a) zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů provést konverzi. Podle tohoto ustanovení se konverzí rozumí úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru způsobem zajišťujícím shodu obsahu těchto dokumentů a připojení doložky o provedení konverze. Ustanovení § 22 odst. 2 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů stanoví, že dokument, který provedením konverze vznikl, má stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl.
43. Z oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0159/2018/VZ-13124/2018/541/AHr ze dne 2. 5. 2018 vyplývá, že Úřad poučil obviněného o jeho zákonné povinnosti doručit Úřadu

své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat dokumentaci o zadávacím řízení způsobem dle § 252 odst. 3 a odst. 4 zákona. Z dostupných podkladů Úřad zjistil, že obviněný obdržel dne 30. 4. 2018 návrh navrhovatele na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů obviněného ve veřejné zakázce. Zákonná lhůta pro zaslání dokumentace o zadávacím řízení tedy uplynula dne 10. 5. 2018 tj. obviněný měl povinnost zaslat Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení nejpozději dne 10. 5. 2018.

44. Jelikož Úřad ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona neobdržel vyjádření zadavatele k podanému návrhu ani dokumentaci o zadávacím řízení, stanovil usnesením č. j. ÚOHS-S0159/2018/VZ-13799/2018/541/AHr ze dne 16. 5. 2018 zadavateli dodatečnou lhůtu 5 dnů od jeho doručení k provedení úkonu – doručení dokumentace o zadávacím řízení, přičemž poučil zadavatele, že nedoručí-li podle § 252 odst. 1 nebo § 254 odst. 5 zákona dokumentaci o zadávacím řízení ani v dodatečné pětidenní lhůtě, Úřad v souladu s § 263 odst. 4 zákona uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení nebo přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení správního řízení. Toto usnesení bylo zadavateli doručeno rovněž dne 16. 5. 2018.
45. Vyjádření zadavatele k podanému návrhu spolu s částí dokumentace o zadávacím řízení obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky dne 18. 5. 2018, tedy v dodatečné pětidenní lhůtě dle § 39 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 263 odst. 4 zákona. Úřad zjistil, že zasláné dokumenty tvořící dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, jako například zadávací dokumentace ze dne 19. 2. 2018, vysvětlení a doplnění zadávací dokumentace ze dne 12. 3. 2018, 16. 3. 2018 a 28. 3. 2018, zpráva o hodnocení nabídek ze dne 16. 4. 2018, zpráva o posouzení nabídek ze dne 19. 4. 2018 a rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele ze dne 20. 4. 2018, nebyly Úřadu doručeny v zákonem požadované formě, neboť se jednalo o prosté kopie originálních listin, u nichž nebyla řádně provedena konverze podle § 22 a § 23 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.
46. Úřad konstatuje, že dne 18. 5. 2018 obdržel datovou schránkou podání zadavatele obsahující vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu spolu s částí dokumentace o zadávacím řízení a dalšími dokumenty, přičemž se jednalo o následující dokumenty:
 - Doklad o doručení námitek a žádosti o vysvětlení,
 - Metodika pro nakládání s odpady ze zdravotnických, veterinárních a jim podobných zařízení,
 - Návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 30. 4. 2018 vč. dokladu o doručení,
 - Opravená příloha č. 4 zadávací dokumentace,
 - Oznámení o zahájení správního řízení vč. dokladu o doručení,
 - Plná moc ze dne 10. 11. 2017,
 - Potvrzení o složení kauce,
 - Příloha č. 1, 3 a 4 zadávací dokumentace,
 - Příloha č. 2 zadávací dokumentace,

- Rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele ze dne 20. 4. 2018,
 - Rozhodnutí o námitkách ze dne 18. 4. 2018,
 - Výpis z adresáře certifikovaných klientů ze dne 11. 5. 2018,
 - Vysvětlení a doplnění zadávací dokumentace č. 1 ze dne 12. 3. 2018,
 - Vysvětlení a doplnění zadávací dokumentace č. 2 ze dne 16. 3. 2018,
 - Vysvětlení a doplnění zadávací dokumentace č. 3 ze dne 28. 3. 2018,
 - Zadávací dokumentace ze dne 19. 2. 2018,
 - Zpráva o hodnocení nabídek ze dne 16. 4. 2018 vč. příloh,
 - Zpráva o posouzení nabídek ze dne 19. 4. 2018 vč. příloh.
47. Úřad dále zjistil, že některé dokumenty tvořící dokumentaci o zadávacím řízení v předmětné zprávě zadavatele zcela absentují, a to například originály 3 nabídek či originály žádostí o písemné vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 13. 3. 2018 a 23. 3. 2018, jejichž absenci Úřad dovodil z následné textace vysvětlení a doplnění zadávací dokumentace ze dne 16. 3. 2018 a 28. 3. 2018.
48. K tvrzení obviněného v odporu, že z § 252 odst. 1 zákona vyplývá, že zadavatel je do 10 dnů od doručení návrhu na zahájení řízení povinen předložit toliko své vyjádření, přičemž dokumentace o zadávacím řízení dle citovaného ustanovení zákona má být zaslána společně s vyjádřením, tedy nikoli nezbytně do 10 dnů od doručení návrhu, Úřad konstatuje, že uvedená argumentace obviněného k § 252 odst. 1 zákona nemá oporu v zákoně, rozhodovací praxi Úřadu, v související judikatuře, ani v komentářové literatuře (srov. např. Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P., Šebesta, M. a kolektiv. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 1320 s.). V této souvislosti Úřad konstatuje, že citované ustanovení zákona zahrnuje dvojici povinností zadavatele, přičemž první z nich je povinnost zadavatele doručit Úřadu své písemné vyjádření k podanému návrhu a druhou z nich je povinnost zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení. Z § 252 odst. 3 dále mj. vyplývá povinnost zadavatele zaslat Úřadu zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, a z § 252 odst. 4 zákona mj. vyplývá povinnost zadavatele zaslat Úřadu části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v odstavci 3 a netextovou část zadávací dokumentace v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Z jazykové interpretace výše uvedených ustanovení zákona, konkrétně slovního spojení „společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci (...), lze dovodit, že zadavatel je v uvedené desetidenní lhůtě povinen splnit obě dílčí povinnosti vyplývající z § 252 odst. 1 zákona, přičemž části dokumentace o zadávacím řízení uvedené v § 252 odst. 3 zákona je povinen zaslat prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, tudíž je zřejmé, že jmenované části dokumentace o zadávacím řízení budou Úřadu rovněž doručeny nejpozději poslední den lhůty dle § 252 odst. 1 zákona. Pro části dokumentace o zadávacím řízení dle § 252 odst. 4 zákona pak v případě jejich zaslání prostřednictvím pošty či jiného poskytovatele přepravních služeb platí, že musí být

nejpozději poslední den lhůty dle § 252 odst. 1 zákona předány k (poštovní) přepravě. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že lhůta pro splnění druhé z povinností vyplývajících z ustanovení § 252 odst. 1 zákona, tedy povinnost zaslat dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu, tedy není závislá na dni splnění první z povinností dle § 252 odst. 1 zákona, spočívající v doručení vyjádření zadavatele k návrhu, nýbrž porušení každé z těchto povinností samostatně naplňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.

49. Z podaného odporu dále vyplývá, že obviněný považuje interpretaci ustanovení § 252 odst. 1 zákona v příkazu za extenzivní a přepjatě formalistickou, neboť je přesvědčen, že pro účely přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky je nezbytné připustit rovněž předložení prostých kopií, přičemž originály je možné požadovat pouze v případě pochybností o souladu takové kopie a originálu. Úřad k výše uvedenému opětovně konstatuje, že k řádnému a objektivnímu přezkoumání postupu zadavatele je dle zákona zcela nezbytné mít k dispozici dokumentaci o zadávacím řízení tak, jak je definována v § 216 odst. 1 zákona, tj. všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů. Zadavatel je přitom povinen doručit dokumentaci o zadávacím řízení nejen ve lhůtě stanovené zákonem, ale i zákonem stanoveným způsobem. Je tedy zřejmé, že povinnost zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení podle § 252 odst. 1 zákona může být splněna jen v případě, že zadavatel Úřadu společně s ostatními částmi dokumentace zašle zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem v originále (s výjimkou případů, kdy zadavatel originál dokumentu k dispozici nemá, např. kopie dokumentu v nabídce uchazeče, která je zadavateli předložena). Jinými slovy, pokud zadavatel Úřadu nezašle zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem v originále (s určitými výše uvedenými výjimkami), není povinnost dle § 252 odst. 1 splněna. Současně má zadavatel povinnost v souladu s § 252 odst. 4 zákona odeslat Úřadu části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v odstavci 3 a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Pro dokreslení výše uvedené argumentace odkazuje Úřad na svou ustálenou rozhodovací praxi týkající se nezaslání dokumentace o zadávacím řízení v zákonné formě, a to například na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0005/2018/VZ-06896/2018/322/HSc ze dne 7. 3. 2018 či na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0232/2017/VZ-07294/2018/322/DJa ze dne 9. 3. 2018. Nadto Úřad konstatuje, že v šetřeném případě není pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona obviněným rozhodné, v jaké podobě obviněný doručil Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení, neboť tak učinil, jak uvádí i sám obviněný ve vztahu k doručení vyjádření k podanému návrhu, až po uplynutí lhůty dle § 252 odst. 1 zákona, a zároveň některé dokumenty tvořící dokumentaci o zadávacím řízení, jako jsou například podané nabídky dodavatelů či originály žádostí o písemné vysvětlení zadávací dokumentace, nedoručil obviněný Úřadu vůbec.

50. Obviněný v odporu dále zpochybňuje argument Úřadu, že nezaslání dokumentace o zadávacím řízení v originálech ztěžuje provedení dozoru Úřadu dle § 248 zákona, a uvádí, že předložení dokumentace o zadávacím řízení v kopiích jeden den po uplynutí lhůty dle § 252 odst. 1 zákona fakticky neznemožňuje Úřadu věc co nejrychleji projednat a vydat rozhodnutí. K první části tvrzení obviněného Úřad opětovně uvádí, že pro objektivní ověření souladu postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky se zákonem je třeba trvat na předložení originálů dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení, neboť jedině tak je možné zaručit správnost a pravost obdržených dokumentů, včetně skutečnosti, že s uvedenými dokumenty nebylo po jejich vytvoření nijak manipulováno, což je nezbytné pro důkladné seznámení se se všemi okolnostmi souvisejícími se zadáváním předmětné veřejné zakázky. Ke druhé části tvrzení obviněného Úřad konstatuje, že předmětem správního řízení vedeného pod sp. zn. S0408/2018/VZ není přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, nýbrž zjišťování, zda se obviněný v souvislosti se správním řízením vedeným pod sp. zn. S0159/2018/VZ dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e), přičemž uvádí, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona není rozhodné, zda zadavatel doručí dokumentaci o zadávacím řízení 1 či více dnů po skončení lhůty dle § 252 odst. 1 zákona, či tuto dokumentaci Úřadu nedoručí vůbec (srov. bod č. 32 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ačkoli pro konstatování spáchání přestupku není rozhodné, jakého prodlení se zasláním dokumentace o zadávacím řízení se obviněný dopustil, Úřad opětovně uvádí, že dne 11. 5. 2018, tj. jeden den po uplynutí zákonné lhůty pro zaslání dokumentace, neobdržel žádnou část dokumentace o zadávacím řízení, a to ani ve formě prostých kopií. Obviněný doručení dokumentace ve formě prostých kopií dne 11. 5. 2018 toliko tvrdí, ale na podporu svého tvrzení nepřiložil žádný důkaz. Jak již Úřad uvedl výše, pro konstatování spáchání přestupku je ovšem rozhodující skutečnost, že dokumentace nebyla zaslána do 10. 5. 2018, tudíž není pochyb o tom, že přestupek byl obviněným spáchán.
51. Úřad tak na základě výše uvedeného konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0159/2018/VZ nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele, tedy nejpozději dne 10. 5. 2018, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. rozhodnutí – uložení pokuty

52. Úřad ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. S0159/2018/VZ ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu dne 30. 4. 2018 podaného navrhovatelem na zahájení citovaného správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce, tedy do 10. 5. 2018, nedoručil vyjádření k návrhu navrhovatele (viz výrok I. tohoto rozhodnutí), a zároveň v této lhůtě nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku (viz výrok II. tohoto rozhodnutí).
53. Vzhledem k zjištěným přestupkům přistoupil Úřad k uložení pokuty.
54. Dle § 29 zákona o přestupcích odpovědnost za přestupek zaniká
- c. uplynutím promlčení doby,

- d. smrtí fyzické osoby,
- e. zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce,
- f. vyhlášením amnestie.

55. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
56. Podle § 270 odst. 5 zákona činí (objektivní) promlčecí doba u přestupků 5 let.
57. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupků došlo dne 11. 5. 2018, když obviněný ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona (která skončila dne 10. 5. 2018) nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení, a zároveň nedoručil vyjádření k návrhu, a tedy nesplnil povinnosti dle § 252 odst. 1 zákona (srov. odůvodnění k výrokům I. a II. tohoto rozhodnutí). Správní řízení o přestupcích obviněného bylo zahájeno dnem doručení příkazu obviněnému, tedy dnem 12. 10. 2018. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že neuplynula promlčecí doba ve vztahu k projednávaným přestupkům.
58. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přestupek uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
59. Podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
60. Úřad uvádí, že za přestupky uvedené ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve stejné výši [stejná horní hranice pokut dle § 268 odst. 2 písm. c) zákona], a je tedy nutné uložit dle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích pokutu podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Úřad uložil pokutu za přestupek uvedený ve výroku II. tohoto příkazu, který posoudil jako nejzávažnější, a to s ohledem na skutečnost, že dokumentace o zadávacím řízení je zcela zásadní a jedinečný podklad pro přezkoumání postupu zadavatele v rámci správního řízení.
61. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
62. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
63. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo

k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013, veškerá citovaná rozhodovací praxe soudů dostupná online na <http://www.nssoud.cz>).

64. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 46/2011-78 ze dne 6. 12. 2012 vyplývá, že je-li výše uložené pokuty výsledkem správního uvážení Úřadu a rozhodnutí je vydáváno s využitím zákonem uložené diskrece, je povinností Úřadu zabývat se všemi hledisky, která jsou pro posouzení výše pokuty nezbytná, nadto musí zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Klíčovou je pak podmínka, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení pokuty v příslušné výši, a aby výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonnou limitaci vyhověla podmínce přiměřenosti. S požadavky soudu na řádné odůvodnění pokuty, obsaženými ve výše citovaném rozsudku, se Úřad vypořádává následujícím způsobem.
65. Ustanovení § 37 a § 38 zákona o přestupcích upravují demonstrativní výčet okolností, k nimž se při určení výměry a druhu správního trestu, v daném případě pokuty, a povahy a závažnosti přestupku, přihlédne, neboť tyto mají vliv na míru společenské škodlivosti přestupku. Skutečnost, že se jedná o výčet demonstrativní, dokládá především použití obratu „zejména“. V důvodové zprávě k zákonu o přestupcích je v souvislosti s touto skutečností uvedeno, že nejenže je s ohledem na specifika správního trestání (např. v řízeních navazujících na výkon dozoru) možné přihlížet k okolnostem dalším, ale není ani nutné přihlídnout vždy k těm okolnostem, které jsou v těchto ustanoveních (§ 37 a § 38 zákona o přestupcích) jmenovány, pokud nebudou v konkrétním případě pro posouzení společenské škodlivosti přestupku rozhodující.
66. Úřad při ukládání pokuty v souladu s ustanovením § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích při určení druhu správního trestu a jeho výměry tak přihlédl k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, a dle § 38 zákona o přestupcích k tomu, že v daném případě je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání.
67. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 252 odst. 1 zákona, neboť obviněný v zákonné lhůtě nezaslal Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení, tedy nedodržel zákonnou lhůtu pro zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu dle citovaného ustanovení zákona. Tento postup zadavatele nelze žádným způsobem zhojit, neboť lhůta dle citovaného ustanovení zákona již marně uplynula.
68. K námitce obviněného, že pokuta ve výši 40 000 Kč, které byla obviněnému uložena ve výroku III. příkazu, je nepřiměřeně vysoká vzhledem k tomu, že obviněný Úřadu doručil vyjádření k návrhu i dokumentaci o zadávacím řízení pouze 1 den po uplynutí zákonné lhůty, Úřad uvádí, že ze správního řízení vedeného pod sp. zn. S0159/2018/VZ ani sp. zn. S0408/2018/VZ nevyplývá žádná skutečnost potvrzující tvrzení obviněného o doručení výše uvedeného podání pouhý 1 den po uplynutí lhůty dle § 252 odst. 1 zákona. K uvedené námitce obviněného Úřad předně konstatuje, že následkem nedodržení lhůty dle § 252 odst.

1 zákona bylo omezení možnosti přezkumu postupu zadavatele, neboť kompletní dokumentace o zadávacím řízení představuje podkladový základ, bez něhož Úřad nemůže soulad postupu zadavatele se zákonem řádně posoudit. Proto zákonodárce stanovil povinnost zadavateli v přesně vymezené lhůtě zaslat tuto dokumentaci Úřadu, neboť bez toho by nebylo možné naplnit požadavek kladený na dozorovou činnost Úřadu v oblasti veřejných zakázek předjímanou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ohledně „*co nejrychlejšího přezkumu rozhodnutí*“ zadavatele. Obviněný pozdním doručením prodlužuje délku správního řízení, což je nežádoucí. Současně Úřad připomíná, že zákon vychází při koncepci „blokační lhůty“ (§ 246 odst. 1 písm. d) zákona) z toho, že ji váže na doručení návrhu a stanovuje jasnou lhůtu, v níž má být pro řádný přezkum Úřadu zaslána kompletní dokumentace o zadávacím řízení. Je zřejmé, že nesplněním takové povinnosti dochází k zásahu do řádného, zákonem předvídaného, procesu přezkumu. Z pohledu účastníků řízení, jakož i ze strany Úřadu, tak došlo k nežádoucímu prodloužení počátku lhůty pro vydání rozhodnutí a rovněž délky vedení předmětného správního řízení, tedy přestupek zadavatele měl prokazatelně dopad do řádného průběhu správního řízení u Úřadu v zákonných lhůtách. Nad rámec výše uvedeného Úřad konstatuje, že rovněž prodleva v zaslání dokumentace o zadávacím řízení v řádu jednotek dnů dle § 252 odst. 1 zákona (v šetřeném případě tato situace nenastala) velmi ztěžuje a znesnadňuje postup Úřadu, a to nejen s ohledem na zásadu rychlosti dle § 6 odst. 1 správního řádu, podle které vyřizuje správní orgán věci bez zbytečných průtahů. Uvedený přestupek má proto významný dopad do řádného průběhu správního řízení u Úřadu v zákonných lhůtách, nejedná se tak o přestupek bagatelního charakteru.

69. K tvrzení obviněného, že uložená pokuta je nepřiměřená rovněž z důvodu, že Úřad v obdobných případech ukládá pokuty ve výši nepřesahující 5 000 Kč, poukazuje Úřad na příkaz sp. zn. S0353/2017/VZ ze dne 1. 9. 2017, kterým byla zadavateli uložena pokuta ve výši 53 000 Kč za spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) spočívajících v nezaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona, nedoručení vyjádření zadavatele k návrhu ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona a v nezaslání části dokumentace o zadávacím řízení v požadované formě dle § 252 odst. 3 zákona. Úřad dále poukazuje také na rozhodnutí S0255/2017/VZ ze dne 25. 8. 2017, kterým byla zadavateli uložena pokuta ve výši 30 000 Kč za spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona spočívajícího toliko v nedoručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že pokuta uložená obviněnému je v souladu s rozhodovací praxí Úřadu v obdobných případech.
70. Obviněný taktéž vyjadřuje svůj nesouhlas s tvrzením Úřadu, že nepředložení originálu dokumentace o zadávacím řízení v zákonné lhůtě je závažnějším přestupkem než nepředložení vyjádření zadavatele k návrhu v téže lhůtě, neboť přezkum úkonů zadavatele je možné uskutečnit i na základě kopií dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení. K tomu Úřad konstatuje, že skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu, jak je konstruován zákon, ověřit výhradně na základě originálu dokumentace o zadávacím řízení (pouze pro případ, kdy je v zadávacím řízení předložena ze strany dodavatelů kopie určitého dokumentu, lze takovýto přístup, tzn. zaslání kopie, akceptovat). Poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem je tedy nezbytným předpokladem pro rozhodnutí ve věci. Úřadu, coby správnímu orgánu, tak nelze upřít právo požadovat prokázání určitých skutečností originály listin, když případné

přenášení důkazního břemene v případě pochybností o pravosti listin by neúměrně zatěžovalo a prodlužovalo řízení.

71. Úřad pokládá za vhodné též dodat, že ani zákonodárcem není porušení povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona vnímáno jako marginální, jelikož § 268 odst. 2 písm. c) zákona umožňuje za porušení dané povinnosti zadavateli uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Výše uložené pokuty obviněnému se tak stále pohybuje při dolní hranici maximálně přípustné sazby a Úřad je toho názoru, že ani není, vzhledem k okolnostem případu, excesivní, resp. vybočující z rozhodovací praxe Úřadu.
72. Při úvaze o určení výše pokuty obviněnému ve spojitosti se spácháním přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí vzal Úřad v úvahu jako přitěžující okolnost skutečnost, že obviněný ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona, tedy nejpozději dne 10. 5. 2018, nedoručil Úřadu ani část dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. K tomu Úřad uvádí, že obviněný svým postupem znemožnil věcný přezkum předmětného zadávacího řízení, neboť ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona nezaslal Úřadu ani část dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že dle § 252 odst. 2 zákona počíná lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu běžet až od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku, vede nezaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu ve stanovené lhůtě k nežádoucímu posunu počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí a rovněž k prodloužení délky předmětného správního řízení, jak bylo uvedeno již výše.
73. Jako polehčující okolnost vzal naopak Úřad v úvahu skutečnost, že obviněný projevil snahu k nápravě svého nezákonného postupu tím, že vyjádření, jakož i část dokumentace o zadávacím řízení Úřadu doručil v dodatečné pětidenní lhůtě stanovené Úřadem usnesením č. j. ÚOHS-S0159/2018/VZ-13799/2018/541/AHr ze dne 16. 5. 2018, avšak nelze přehlédnout skutečnost, že doručené dokumenty nebyly v zákonem požadované formě, tj. zadavatel nedoručil originály a současně nedoručil další části dokumentace o zadávacím řízení (např. nabídky všech dodavatelů), načež bylo zadávací řízení zrušeno, neboť v daném případě došlo k naplnění podmínek pro zrušení zadávacího řízení dle § 263 odst. 4 zákona.
74. Jako přitěžující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že se obviněný dopustil rovněž přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, kde obviněný za téměř totožných skutkových okolností (nedodržení zákonné lhůty pro předložení vyjádření Úřadu) svým postupem naplnil skutkovou podstatu stejného přestupku jako ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
75. Úřad též ověřil, že v projednávaném případě není přestupek obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky obviněného.
76. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně nespravedlivá. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z výsledků hospodaření obviněného za rok 2017 (dostupné na <http://www.kzcr.eu/cz/kz/o-spolecnosti/onas/vyrocni-zpravy-krajske-zdravotni/#ca7473>) vyplývá, že obviněný v roce 2017 spravoval aktiva v řádech miliard korun českých. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jakož i celkové výši aktiv, jimiž obviněný disponuje, považovat za likvidační či nespravedlivou.

77. Při posuzování výše uložené pokuty vycházel Úřad z premisy, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mimo jiné splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, jež nelze oddělit, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Závěrem tedy Úřad k výši pokuty konstatuje, že uložená pokuta naplňuje dostatečně obě shora zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační.
78. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem k tomu, že neshledal v šetřeném případě žádné další přitěžující či polehčující okolnosti, které by ovlivnily stanovení výše udělené pokuty, přistoupil Úřad k uložení pokuty, přistoupil Úřad k uložení pokuty zadavateli ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
79. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

K výroku IV. rozhodnutí – náklady řízení

80. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
81. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
82. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
83. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
84. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupcích z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupků, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.
85. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2018000408.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

Krajská zdravotní, Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy